

עמ"י 35335/10/14 - מדינת ישראל נגד אברהם צ'קול

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

23 אוקטובר 2014

עמ"י 35335-10-14 מדינת ישראל נ' צ'קול(עציר)

בפני כב' השופטת נחמה נצר
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
אברהם צ'קול (עצור)

נוכחים:

בשם העוררת פקד רינת מייזנר וכן רס"מ גיל טל

ב"כ המשיב עבד אבו עאמר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בית משפט סבור כי דווקא טיעוני האחרונים של ב"כ המשיב, מצדיקים ומבססים את בקשת העוררת שהאח אווקה יצא מן האולם, ולכן מורה לו לצאת מן האולם.

(האח יוצא מן האולם).

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ה, 23/10/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת

עמוד 1

החלטה

אמש, בא בפני ערר על החלטה שניתנה אתמול בבית משפט השלום באשקלון ולפיה, שוחרר המשיב ממעצר שבו היה נתון מאז 17.10.14. בית משפט קמא סבר בהחלטתו, כי אמנם קיים חשד סביר כנגד המשיב בגין המעשים המיוחסים לו ואף קבע כי מתקיימת עילת מסוכנות, אלא שבסופו של יום, סבר בית משפט קמא, כי מסוכנות זו ניתנת להפגה ולו באופן משמעותי גם בדרך של שחרור לחלופה.

יצוין כי לבית משפט קמא הוגשה בקשה להוסיף ולהחזיק את המשיב במעצר, זאת על רקע שני אירועים שעל פי הטענה, אירעו ביום 17.10.14 בשעות אחר הצהריים והערב, כאשר במהלכם ביצע המשיב כניסה שלא כדין לשתי דירות מגורים, כאשר באחד האירועים הוא אף גנב תיק מהבית אליו נכנס שלא כדין.

אין חולק כי מעצרו לראשונה של המשיב ביום 17.10.14 היה בעקבות תלונה אחת שהוגשה ביחס להתפרצות לדירת מגורים, בו בזמן שהתלונה האחרת אך ביום 19.10.14. עם זאת, מעיון בתיק החקירה ניתן לומר, כי דווקא התלונה המאוחרת מלמדת על התפרצות מוקדמת בזמן להתפרצות שבגינה נעצר המשיב כך שניתן לסכם עד כה ולומר כי ביום 17.10.14 ביצע המשיב שתי עבירות רכוש הכוללות כניסה לדירת מגורים וכאשר באחת מהכניסות הללו הוא אף נטל תיק שלא כדין.

לכך יש להוסיף כנסיבה לטעמי מחמירה, את העובדה כי בדירה השניה אליה קיים המשיב כניסה שלא כדין נוצר עימות בין בעל הדירה לבין המשיב, עת הבחינו בו בעלי הדירה וביקשו לדעת לפשר מעשיו בדירתם. במהלך אותו עימות, כאשר בעל הדירה מנסה לעצור את המשיב, לא נרתע המשיב מלתקוף את הבן של בני הזוג, ילד כבן 9.

למראה הבן המותקף, שאף פרץ בבכי, שיחרר בעל הדירה אחיזתו במשיב והמשיב ניצל הזדמנות זו כדי לנוס על נפשו. עם זאת במנוסתו זו הוא גם נטל תיק מהדירה.

אין ספק כלל על יסוד עיון בתיק החקירה, כי החשד הסביר מעוגן כהלכה ואף למעלה מכך ודי אם אציין במקרה זה כי בתיק החקירה יש זיהוי של המשיב כמי שביצע את הכניסות שלא כדין ולגבי אחת הדירות אף ישנה התאמה בין מעתקי ט.א. שנלקחו מהדירה לבין ט.א. של המשיב.

לטעמי, ככל שהדבר נוגע לקיומה של תשתית ראייתית מסבכת כלפי המשיב, ניתן בהחלט לומר כי קיימת תשתית מעוגנת ומבוססת.

באשר לעילת המעצר - אמנם בית משפט קמא קבע כי קיימת מסוכנות, אלא, שמהטעמים אותם אפרט להלן לטעמי, שגה בית משפט קמא בהערכת המסוכנות וניתן בהחלט לומר כי המעיט במידה בלתי סבירה בעוצמת המסוכנות, בפרט,

כאשר על פי תיקי החקירה, עולה כי המשיב באותו ערב ובסמיכות זמנים יצא למסע של התפרצויות וגניבות וכאן יש לזכור כי מדובר במשיב שאמנם הינו בגיל 22 שנים אלא שבאמתחתו שתי הרשעות בעבירות רכוש בהיקפים גדולים עד למאד, ודי אם אציין בהקשר זה, כי בשני ההליכים שבהם הוא הורשע, הוא נדון לתקופות מאסר משמעותיות ביותר. האחת - ל-30 חודשים והאחרת ל-22 חודשים.

אם לא די בכך, הרי נמצא כי באחד ההליכים שבהם נדון, אף הוטל על המשיב מאסר מותנה למשך 12 חודשים.

לא זו אף זו, אלא שמתברר כי בחודש יולי האחרון, הוגש כנגד המשיב כתב אישום האוחז שני אישומים בגין עבירות התפרצות וגניבה שבוצעו באפריל ויולי שנה זו, וכאשר בגין אותו הליך שוחרר אמנם המשיב לחלופת מעצר ולמגבלות תנועה בשעות הלילה בלבד, אלא שלא היה בכל אלו כדי להרתיע את המשיב ולגרום לו להבין כי עליו לזנוח את דרכו הרעה ולהימנע מהעמדת סיכון מחדש לשלום הציבור ובטחונו.

כשזוהי תמונת הדברים, מתקשה אני לומר כי החזרתו של המשיב לבית ממנו יצא לצורך ביצוע העבירות מושא בקשת המעצר, יש בכוחה להפחית ממידת מסוכנותו של המשיב, בפרט, כאשר אותו בית ממש, משמש בחודשים האחרונים כחלופת מעצר ועדיין המשיב אינו נרתע, לפחות על פי החשד, לשוב לסורו.

יש גם לציין בהקשר זה כנסיבה מחמירה את העובדה שהמשיב כדי למלט עצמו מהדירה, עת הבחינו בו בעלי הדירה, לא נרתע מלתקוף ילד קטן כבן 9.

סיכומם של דברים הינו, כי לדעתי, בית משפט קמא שגה באופן בו העריך ואמד את מידת מסוכנותו של המשיב ושחרורו לחלופת מעצר בביתו בוודאי שאיננה בגדר מענה ראוי והולם למסוכנותו המתפרצת של המשיב.

על כן החלטת השחרור בטלה.

המשיב ייעצר עד ליום 26.10.14 עד השעה 13:00 זאת בנותני דעתי לפעולות החקירה כפי שבאו לידי ביטוי במסגרת הדוח הסודי שהוגש לעיון בית משפט זה במסגרת הדיון בערר.

בשולי הדברים אבקש לציין כי נדמה שעד למועד האמור על היחידה החוקרת וגורמי התביעה לשאוף להגיש כתב אישום תוך תקופת מעצרו, ולמצער, לבוא בתום תקופת המעצר שנקבעה, עם הצהרת התובע.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ה, 23/10/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת